

يو سړي و چې ما بل څوک نه پېژانده چې له جومات څخه دې تر هغه لرې وي، خو هېڅ لمونځ يې نه پرېښوده

له أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ څخه روايت دی، هغه ويلي چې: يو سړي و چې ما بل څوک نه پېژانده چې له جومات څخه دې تر هغه لرې وي، خو هېڅ لمونځ يې نه پرېښوده، وايي نو ورته وويل شول: يا دا چې ما ورته وويل: که ته يو خر واخلي چې د شپې په تياره او د ورځې په تودوخه کې پرې سپرېږي، هغه وويل: زه نه غواړم چې کور مې د جومات خواته وي، زه غواړم چې تر جومات پورې منزل مې راته وليکل شي او دا چې بېرته کله «خپلې کورنۍ ته ځم، نو رسول الله صلى الله عليه وويل: «الله تعالى درته دا ټول راټول کړي دی

[صحيح] [مسلم روايت کړی]

ابی بن کعب رضی الله عنه وايي چې له انصارو څخه د يو سړي کور د مسجد النبوي څخه تر ټولو لرې و، حال دا چې هېڅ لمونځ به ترې نه پاتې کېده؛ بلکې هر لمانځه کې به د پېغمبر صلى الله عليه وسلم سره حاضر و، نو ورته وويل شو: که ته يو خر واخلي چې د شپې په تياره او د ورځې د گرمۍ پر مهال پرې سپرېږي؟ نو هغه وويل: زه نه غواړم چې زما کور دې د جومات څنگ ته وي، ځکه زه غواړم چې الله تعالى جومات ته د لمانځه لپاره زما تلل او بېرته راتلل (ثواب) وليکي، نو دا خبره يې پېغمبر صلى الله عليه وسلم ته ورسېده، هغه وويل: «الله تعالى دا ټول تاته «درکړي دي».

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/3561>

